

DECIZIE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Marian Teșcureanu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marian Teșcureanu împotriva Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească”, a fost casată hotărârea din 17 decembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 22 iunie 2018 Marian Teșcureanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 3-6).

În motivarea acțiunii reclamantul Marian Teșcureanu a indicat că, prin ordinul directorului Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” nr. 48-C din 06 aprilie 2018 „Privind concedierea în legătură cu reducerea numărului de personal”, a fost dispus: 1) A-1 concedia pe d-nul Marian Teșcureanu, maistru pădurar în legătură cu reducerea numărului de personal al unității, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, începând cu data de 09 aprilie 2018; 2) A-i plăti d-lui Marian Teșcureanu, în baza art. 186 alin. (1) lit. a) Codul muncii, indemnizația de concediere pentru 13 ani compleți de activitate în întreprindere; 3) Contabilitatea va efectua calculele și va achita conform art. 143 Codul muncii toate

plățile ce i se cuvin d-lui Marian Teșcureanu, inclusiv compensarea pentru concediul de odihnă anual nefolosit pentru perioada din data de 16 iunie 2014 – 16 iunie 2018, în total 105 zile calendaristice; 4) D-na Eugenia Eladi, specialist resurse umane, va efectua înscrierile necesare în carnetul de muncă al d-lui Marian Teșcureanu înscrierea respectivă despre concedierea acestuia cu eliberarea lui ulterioară în modul stabilit; 5) D-na Eugenia Eladi, specialist resurse umane, va aduce prezentul ordin la cunoștința d-lui Marian Teșcureanu sub semnătură, cel târziu la data concedierii acestuia, în conformitate cu art. 81 alin. (3) Codul muncii.

Reclamantul a susținut că ordinul cu privire la concediere din 06 aprilie 2018, este pasibil de a fi anulat, deoarece la emiterea acestuia au fost admise un șir de încălcări și anume: odată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, nu i-a fost propus în scris un alt loc de muncă (funcție) în cadrul Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească”.

Reclamantul a menționat că în cadrul Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească”, există funcții de pădurar care sunt exercitate de persoane ce dețin statutul de pensionar pentru limita de vârstă și în asemenea condiții angajatorul urma să efectueze regruparea salariaților și să transfere un lucrător mai calificat, funcția căruia s-a redus, cu consimțământul lui, în altă funcție, concediind din această funcție, în conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. y¹) Codul muncii, salariații care dețin statutul de pensionar pentru limită de vârstă.

Reclamantul a punctat că nu a avut o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă, or în toată această perioadă a lucrat, fapt confirmat prin tabelul de pontaj.

Reclamantul a precizat că conform pct. 4 din ordinul nr. 27-p din 08 februarie 2018 „Cu privire la reducerea numărului de personal”, a fost dispus ca serviciului personal în comun acord cu conducătorii locurilor de muncă și cu respectarea strictă a prevederilor art. 183 Codul muncii (privitor la dreptul preferințial la menținerea la lucru) să pregătească lista salariaților concreți, care vor fi concediați în legătură cu reducerea numărului de personal al unității, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii și să prezinte pentru semnare în termen de 3 zile proiectul ordinului de preavizare a persoanelor în cauză cu 2 luni înainte de concedierea lor, conform art. 184 alin. (1) lit. a) Codul muncii. Totodată, la 24 ianuarie 2018 Întreprinderea de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” a înaintat un demers Comitetului Sindical al Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” cu privire la opinia consultativă a membrilor de sindicat, incluzând lista persoanelor ce urmează a fi concediați.

Reclamantul a relevat că concedierea sa nu a fost una obiectivă, or era imposibil de solicitat organului sindical opinia consultativă, dacă la acel moment nu era emis ordinul cu privire la reducerea funcțiilor din statele de personal și lista salariaților concreți ce urmau a fi concediați.

Reclamantul a remarcat că conform art. 42 din Constituția Republicii Moldova, menirea sindicatelor este de a contribui la apărarea intereselor profesionale economice și sociale ale salariaților. În speță, acordul Comitetului sindical, obținut prematur până la îndeplinirea condițiilor stipulate în art. 88 alin. (1) lit. a)-g) Codul muncii, nu a produs efecte juridice.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului directorului Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” nr. 48-C din 06 aprilie 2018 „Privind concedierea în legătură cu reducerea numărului de personal”, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, emis în privința sa; restabilirea la locul de muncă; încasarea de la Întreprinderea de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” în beneficiul său a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, a prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, acțiunea depusă de Marian Teșcureanu, a fost admisă. S-a anulat ordinul directorului Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” nr. 48-C din 06 aprilie 2018 „Privind concedierea în legătură cu reducerea numărului de personal”, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, emis în privința lui Marian Teșcureanu. S-a restabilit Marian Teșcureanu în funcția deținută anterior de maestru pădurar al Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească”. S-a încasat din contul Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” în beneficiul lui Marian Teșcureanu suma de 57969,38 de lei, cu titlu de salariu pentru absența forțată de la serviciu, reieșind din salariu mediu lunar obținut de acesta pentru perioada anterioară concedierii, cu deducerea din suma adjudecată a tuturor plăților, taxelor aferente bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale. S-a încasat din contul Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” în beneficiul lui Marian Teșcureanu suma de 5000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, cauzat pentru concediere. S-a încasat din contul Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” în beneficiul lui Marian Teșcureanu suma de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru asistența juridică acordată. Potrivit art. 256 Cod de procedură civilă, a fost dispusă executarea imediată a hotărârii în partea restabilirii la muncă și încasării în beneficiul lui Marian Teșcureanu a unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru în mărime de 6916,80 de lei, cu reținerile prevăzute de lege.

Prin încheierea din 28 ianuarie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, a fost dispusă corectarea greșelii de calcul evidentă strecurată în dispozitivul hotărârii din 17 decembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marian Teșcureanu împotriva Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, și încasarea cheltuielilor de judecată, cu indicarea în dispozitivul hotărârii a sumei de 57357,86 de lei, cu titlu de salariu pentru absența forțată de la serviciu, cu radierea inscripției 57969,38 de lei.

Prin decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească”, a fost casată hotărârea din 17 decembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Marian Teșcureanu împotriva Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” cu privire la

anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 03 iulie 2019 Marian Teșcureanu a declarat, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, care a fost completat suplimentar prin recursul din 15 iulie 2019 și a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Marian Teșcureanu a reiterat aceleași argumente care au fost indicate și în cererea de chemare în judecată și în referință, insistând asupra faptului că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea și a apreciat în mod arbitrat probele, iar în consecință a admis erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților sale fundamentale, garantate de art. 6 § 1 CEDO.

Suplimentar, recurentul Marian Teșcureanu a susținut că angajatorul nu a motivat juridic în nici un mod ordinul nr. 27-p din 08 februarie 2018 „Cu privire la reducerea statelor de personal”, limitându-se doar la indicarea faptului că ordinul a fost emis „în scopul sporirii eficienței economice și ameliorarea procesului de administrare și gestionare a fondului forestier și cinegetic, de optimizare a structurii teritoriale-organizatorice a ramurii silvice, respectării normelor pentru personalul de conducere, specialiștilor, altor categorii de angajați (...)”. Astfel, simpla indicare a frazei menționate, nu constituie o motivare juridică sau economică suficientă a ordinului de reducere a numărului de personal.

Recurentul Marian Teșcureanu a menționat că după declararea recursului la 03 iulie 2019, a constatat că Curtea de Apel Bălți a publicat pe portalul instanțelor de judecată decizia adoptată în prezenta cauză cu o altă motivare, decât cea cuprinsă în decizia expediată lui. Respectiv, decizia publicată pe portalul instanței, conține o motivare mai desfășurată și argumente noi.

La 08 iulie 2019, în adresa intimă Întreprinderea de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” a fost expediată copia recursului declarat de Marian Teșcureanu (f.d. 48, vol. II).

La 16 august 2019 Întreprinderea de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” a depus, prin intermediul oficiului poștal, referință la recursul declarat de Marian Teșcureanu, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 18 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Marian Teșcureanu împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra

oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Verificând decizia contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marian Teșcureanu este întemeiat și urmează a fi admis, cu dispunerea casării deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți și trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În concordanță cu art. 373 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță

Din materialele cauzei rezultă că la 22 iunie 2018 Marian Teșcureanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 3-6).

Judecând prezenta cauză, prima instanță a ajuns la concluzia că acțiunea depusă de Marian Teșcureanu, este întemeiată și urmată a fi admisă integral. Astfel, a anulat ordinul directorului Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” nr. 48-C din 06 aprilie 2018 „Privind concedierea în legătură cu reducerea numărului de personal”, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, emis în privința lui Marian Teșcureanu și l-a restabilit pe Marian Teșcureanu în funcția deținută anterior de maestru pădurar al Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească”. Totodată, a încasat din contul Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” în beneficiul lui Marian Teșcureanu suma de 57969,38 de lei, cu titlu de salariu pentru absența forțată de la serviciu, reieșind din salariu mediu lunar obținut de acesta pentru perioada anterioară concedierii, cu deducerea din suma adjudecată a tuturor plăților, taxelor aferente bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale. A încasat din contul Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” în beneficiul lui Marian Teșcureanu suma de 5000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, cauzat pentru concediere. A încasat din contul Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” în beneficiul lui Marian Teșcureanu suma de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru asistența

juridică acordată. Iar, potrivit art. 256 Cod de procedură civilă, a dispus executarea imediată a hotărârii în partea restabilirii la muncă și încasării în beneficiul lui Marian Teșcureanu a unui salariu mediu pentru absența forțată de la lucru în mărime de 6916,80 de lei, cu reținerile prevăzute de lege.

Prin încheierea din 28 ianuarie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni, a fost dispusă corectarea greșelii de calcul evidentă strecurată în dispozitivul hotărârii din 17 decembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marian Teșcureanu împotriva Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, și încasarea cheltuielilor de judecată, cu indicarea în dispozitivul hotărârii a sumei de 57357,86 de lei, cu titlu de salariu pentru absența forțată de la serviciu, cu radierea înscripției 57969,38 de lei.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat cu apel de Întreprinderea de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească”, instanța de apel a casat hotărârea din 17 decembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni și a emis o nouă hotărâre prin care a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Marian Teșcureanu împotriva Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea soluției date, instanța de apel a reținut că concluziile primei instanțe sunt vădit neîntemeiate, deoarece contravin circumstanțelor cauzei, iar litigiul a fost soluționat cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Colegiul analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că se impune necesitatea casării deciziei recurate, deoarece au fost încălcate prevederile art. 376 alin. (1) coroborat cu art. 238 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La capitolul dat, Colegiul relevă că decizia instanței de apel poartă un caracter contradictoriu rezultând din următoarele circumstanțe.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești prezumă că între dispozitiv și motivare trebuie să existe concordanță, iar în cazul în care o atare concordanță nu există, această hotărâre urmează a fi anulată.

Colegiul reține că instanța de apel a anexat la materialele dosarului și a publicat pe portalul instanțe <http://instante.justice.md/> decizia din 11 aprilie 2019

(f.d. 10-23, vol. II), însă aceasta conține o motivare mai detaliată, decât în cea expedită apelantului/recurent Marian Teșcureanu (f.d. 63-66, vol. II).

În circumstanțele descrise, instanța de recurs constată ca fiind întemeiate argumentele recurentului invocat în sensul dat.

Iar, în atare situație, Colegiul conchide că instanța de apel a încălcat prevederile art. 376 alin. (1) coroborat cu art. 238 Cod de procedură civilă, or după redactarea motivată a deciziei și expedierii acesteia părților, ultima nu mai poate să revină asupra opiniei sale și să-și motiveze suplimentar decizia adoptată.

În conformitate cu art. 241 alin. (6) Cod de procedură civilă, dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

Or, conform normelor de drept enunțate în motivarea hotărârii instanța trebuie să indice care circumstanțe de fapt și care raporturi de drept se consideră constatate și din ce motiv s-a ajuns la o astfel de concluzie.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că aceste aspecte necesită a fi verificate la rejudecarea cauzei, or, determinarea acestora reprezintă o circumstanță necesară examinării complete și obiectivă a cauzei.

Raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate supra, Colegiul conchide că examinarea cauzei în ordine de apel s-a produs în mod arbitrar, incomplet și evaziv.

Or, rezultând din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz împotriva Spaniei, 21 ianuarie 1999).

Suplimentar, instanța de recurs menționează că contrar dispozițiilor art. 359 alin. (2) Cod de procedură, care prevede că apelul declarat împotriva hotărârii se consideră declarat și împotriva încheierilor date în cauza respectivă, chiar dacă au fost emise după pronunțarea hotărârii și dacă atacarea încheierii nu se menționează în cererea de apel, Curtea de apel Bălți a omis să se expună și asupra legalității și temeiniciei încheierii din 28 ianuarie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni.

Conjunctura descrisă supra profilează faptul că, instanța de apel nu a exercitat un control judiciar complet, în fapt și în drept, cu respectarea efectului devolutiv al apelului, asupra ceea ce a hotărât prima instanță, iar drept consecință a aplicat eronat normele de drept.

Concomitent, este de menționat că conform prevederilor Recomandării nr. R(84) privind principiile de procedură civilă proprii pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 februarie 1984, hotărârea poate fi întocmită liber, dar trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în litigiu și să răspundă într-un mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de părți.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul

judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Din considerentele menționate supra și pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Marian Teșcureanu.

Se casează integral decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marian Teșcureanu împotriva Întreprinderii de Stat Rezervația Naturală „Pădurea Domnească” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, și încasarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nina Vascan